

Pelerinul

Periodic de informare și educație creștin-ortodoxă

Iunie
2009
Anul II
Nr. 16 (11)

8 pagini

Cugetări și citate despre ADEVĂR

Престѣла Тѣхъ, Еже нѣмѣхъ, слава Твѣ.

❖ Adevărul se identifică cu trăirea sau experiența nemijlocită, iar teologia cu vederea lui Dumnezeu. (**Christos Yannaras**)

❖ Am avut revelația ca în afară de Dumnezeu nu exista adevăr. (**Petre Țutea**)

❖ Adevărul este triumful Spiritului. Adevărul integral este Dumnezeu. Iar razele acestui adevăr integral, adevăr divin, adevăr al Logosului, se răsfrâng și asupra cunoașterii fragmentare de ordin științific, întoarsă spre realitatea universală dată, obiectivă. (**N. A. Berdiaev**)

❖ Adevărul este bine a se căuta întru toate. (**pr. Ilie Cleopa**)

❖ Consimțământul general fără adevăr, o eroare veche. (**Sfântul Ciprian**)

❖ Atâta adevăr poate cuprinde cunoștința fiecăruia, câtă siguranță îi dau blândețea, smerenia și dragostea. (**Sfântul Marcu Ascutul**)

❖ Cine nu iubește adevărul, nu l-a cunoscut încă. (**Sfântul Grigorie de Nazianz**)

❖ Când noi înșine nu suntem convinși de adevăr, cum să-i convingem și pe alții? (**Sfântul Ioan Gură de Aur**)

❖ Căutarea fără patimă duce la adevăr. (**Sfântul Maxim Mărturisitorul**)

❖ Credința este începutul vieții, iar dragostea sfârșitul ei. Între ele - adevărul. (**Sfântul Ignatie al Antiohiei**)

❖ Sunt unii (...) care învață totdeauna, dar nu pot ajunge niciodată la deplina cunoaștere a adevărului. (**Sfânta Scriptură**)

❖ Adevărul îl împinge pe om să caute adevărul. (**Sfântul Macarie**)

❖ Om desăvârșit este acela care iubește adevărul și dreptatea, care Îl iubește pe Dumnezeu. (**Sfântul Vasile cel Mare**)

❖ Fără smerenie, adevărul e orb. (**Ilie Edictul**)

❖ Fructul esențial al sufletului este adevărul. (**Sfântul Vasile cel Mare**)

❖ ... Dumnezeu, Mântuitorul nostru, dorește ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină. (**Sfânta Scriptură**)

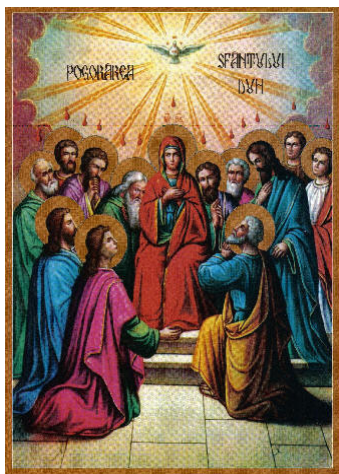
❖ Căutați adevărul și adevărul vă va elibera. (**Sfânta Scriptura**)

Din cuprins:

- ❖ *Cugetări și citate despre ADEVĂR – pag. 1*
- ❖ *Sfinți și sărbători prăznuite – pag. 2*
- ❖ *Îndreptar de viață creștină – pag. 3*
- ❖ *Evangelia Duminicii – pag. 4*

- ❖ *Datini și tradiții populare de Rusalii la români – pag. 5*
- ❖ *Mărgăritare pentru suflet – pag. 5*
- ❖ *Din învățăturile Sfinților Părinți – pag. 6*
- ❖ *Locuri binecuvântate – pag. 7*
- ❖ *Pagina micului creștin – pag. 8*

Sărbători prăznuite

Pogorârea Duhului Sfânt (Rusaliile)

Duminica Cincizecimii sau a **Pogorârii Sfântului Duh**, numită în popor și Duminica mare, este sărbătoarea anuală a pogorârii Sfântului Duh peste Sfinții Apostoli,

eveniment pe care ni-l istorisesc **Faptele Apostolilor** (II, 1-4) și cu care se încheie descoperirea față de lume și de creație a lui Dumnezeu, Cel în treime. Ea cade totdeauna la 10 zile după Înălțare sau la 50 de zile după Paști, când a avut loc evenimentul sărbătorit și când evreii își serbau și ei praznicul **Cincizecimii**. E totodată sărbătoarea întemeierii Bisericii creștine, căci în aceeași zi, în urma cuvântării însuflețite a Sfântului Apostol Petru, s-au convertit la creștinism circa 3.000 de suflete, care au alcătuit cea dintâi comunitate creștină din Ierusalim (Fapte II, 41), nucleul Bisericii de mai târziu.

Nu încapă îndoială că Rusaliile sunt cea mai veche sărbătoare creștină împreună cu cea a Paștilor, fiind prăznuită încă din vremea Sfinților Apostoli, ca o încreștinare a sărbătorii iudaice corespunzătoare.

Până către sfârșitul secolului IV și începutul secolului V Cinci-zecimea era o dublă sărbătoare: a înălțării Domnului și a Pogorârii Sfântului Duh, așa cum o descrie, de altfel, încă din prima jumătate a secolului IV, Eusebiu al Cezareei. Sărbătoarea înălțării, a fost fixată, de pe la anul 400 înainte, în ziua a 40-a după Paști, cum este până astăzi, Cincizecimea rămânând numai ca sărbătoare a Pogorârii Sfântului Duh.

Nu numai ca vechime, ci și ca importanță, sărbătoarea Rusaliilor vine îndată după Paști. În timpul privegherii din ajun, se făcea odinioară botezul catehumenilor. Ca și la Paști, erau interzise jocurile din circuri și palestre, spectacolele păgâne de teatru etc. Se împodobeau casele, în semn de bucurie, cu flori și ramuri verzi, îndeosebi de nuc sau de tei, așa cum se face până azi, obicei moștenit

de la evrei, la care Cincizecimea era și sărbătoarea premițiilor din flori și fructe. În biserici se aduc și azi frunze verzi de tei sau de nuc, care se binecuvintează și se împart credincioșilor, simbolizând limbile de foc ale puterii Sfântului Duh, Care S-a pogorât peste Sfinții Apostoli.

Sfânta Treime

În calendarul Bisericii noastre, ziua de luni, după Rusalii este închinată Sfintei Treimi (Tatăl, Fiul și Sfântul Duh). În ziua de Rusalii a fost cinstit în chip deosebit Duhul Sfânt - sfințitorul vieții noastre, a treia persoană a

Sfintei Treimi. Dar Duhul Sfânt porcede de la Tatăl și este trimis prin Fiul, existând, deci o legătură bine definită între cele Trei Persoane. Definirea acestei dogme despre Sfânta Treime este meritul Sfinților Părinți de la Sinoadele I și II ecumenice de la Niceea, 325 respectiv Constantinopol, 381. La acele adunări ale Bisericii a fost elaborat, pe baza învățăturii Mântuitorului Hristos cuprinsă în Sfânta Scriptură și Sfânta Tradiție, Crezul - Mărturisirea de credință a Bisericii - normativ până la sfârșitul veacurilor.

În câteva articole, îndelung gândite și discutate, s-a formulat această învățătură despre Sfânta Treime. Treimea este de o ființă și nedespărțită, așa cum mărturisim la Sfânta Liturghie. Este foarte greu de înțeles aceasta dogmă a sfintei Treimi. Afirmând că Dumnezeu există în trei persoane, nu înseamnă că există trei Dumnezei, trei firi dumnezeiești distincte, ci trei persoane consubstanțiale. Dumnezeu este unul în ființă, iar ființa Sa nu este împărțită, ci se află întreagă în fiecare din cele trei persoane divine: Tatăl, Fiul și Sfântul Duh. Cele trei persoane sunt de o ființă, egale și veșnice. Ele sunt unite și se întrepătrund reciproc, în chip neamestecat. Mintea noastră limitată însă nu se poate ridica la înțelegerea deplină a Dumnezeului unic în cele trei persoane. De aceea, Sf. Treime este și rămâne o taină pentru noi oamenii.

ÎNDREPTAR DE VIAȚĂ CREȘTINĂ

Darurile aduse de credincioși Lui Dumnezeu

Fiecare drept-credincios creștin este dator a aduce la Sfânta Biserică, daruri lui Dumnezeu după puterea lui. Sfânta Scriptură ne arată că însuși Dumnezeu a poruncit credincioșilor a-I aduce daruri la Biserica Lui: „Domnul a grăit lui Moise: *„vorbește fiilor lui Istrail: Să-Mi aducă un dar, să-l primiți pentru Mine de la orice om care-l va da cu tragere de inimă”* (Ieșire 25,1-2; 35, 5-9, 21-29). Abel, Noe, Melhisedec, Avraam, Isaac, Iacob, Samuel, David, Solomon, Ilie, Macabeii și alți Prooroci și apărători ai creștinismului și ai poporului ales, au adus daruri lui Dumnezeu, Care i-a și primit ca aleși și iubiți ai Lui.

Sfânta Biserică Ortodoxă a moștenit din veacurile apostolice, obiceiul creștinesc, ca, credincioșii să aducă la Biserică unele daruri: undelemn, lumânări, tămâie, pâine, vin și altele (2 Lege 16,17; Luca 12,33; Matei 15,5).

Acest obicei creștinesc e foarte bun. Biserica are trebuință de lumânări pentru aprins în feșnice, undelemn pentru candelă, tămâia și smirna pentru cădelniță și cătuie, pâine și vin pentru sfânta Împărtășanie. Darurile și toate câte trebuiesc Bisericii lui Dumnezeu, sunt datori a le aduce credincioșii fii ai Bisericii. Creștinilor nu li se impune cu sila a aduce daruri la Sfânta Biserică; ci de bunăvoie, cu toată dragostea, fiindcă pe dătorul de bunăvoie îl iubește Dumnezeu. „Să nu te înfățișezi (2 Corinteni 9,6-7.) - zice Sfânta Scriptură- cu mâinile goale înaintea Domnului, ci fiecare din voi să dea ce va putea, după binecuvântarea pe care i-o va da Domnul

Dumnezeu” (2Lege 16, 16-17,10.). Credincioșii Vechiului Testament aduceau daruri mult mai costisitoare de cât creștinii de astăzi. Aduceau vite și produse la o sărbătoare a lor (Facere 4,4; 8,20; Levitic 1,11; 2 Împărați 24,22) care costau mai mult decât jertfa pe care o aduce într-o Duminică ori sărbătoare 3-4.000 de suflete ale unei parohii de astăzi. Împăratul Solomon, la sfințirea Templului din Ierusalim, a jertfit 22 de mii de boi, și 120 de mii de oi și alte daruri de mâncare (3Împărați 8,62-66). Creștinii care aduc daruri bune cu toată dragostea, în Duminici și sărbători, sunt binecuvântați de Dumnezeu.

Dumnezeiasca Scriptură ne arată că însuși Dumnezeu a poruncit, ca, la Altarele Sale să se aducă jertfe din tot ce au oamenii mai bun: „Să închini Domnului Dumnezeului tău, pe ori ce întâi-născut de parte bărbătească, din cireada și turma ta. Să-l mănânci tu și familia ta, înaintea Domnului Dumnezeului tău în locul pe care îl va alege El” (2Lege 15,19-20). Să avem deosebită grijă ca darurile pe care noi le aducem înaintea Altarului Domnului, să fie de cea mai bună calitate. Astfel, lumânarea ce o aducem, să fie de ceară curată, undelemnul curat, prescurile din grâu curat, vinul curat din struguri, fără de nici o amestecătură. Jertfa creștinului de va fi curată, ea va fi bine primită la Dumnezeu, iar jertfa care nu este curată nu este primită. Aceasta o vedem în Sfânta Scriptură, care ne pune pildă vie pe cei doi fii ai lui Adam: Cain și Abel cu cele două feluri de jertfe aduse de ei lui Dumnezeu.

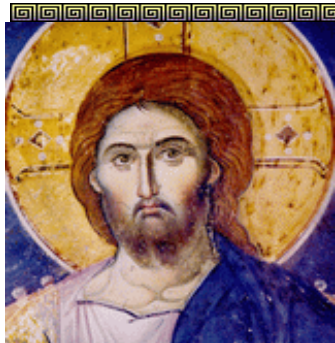
Cain aducea jertfe din roadele pământului, nu pârga și din cele bune; ci din cele mai de pe urmă, mai proaste, putrede; iar pe cele mai bune, le ținea pentru sine. Abel aducea jertfă lui Dumnezeu din oile cele întâi-născute, mai grase și mai alese.

De aici tragem concluzia că Abel sluja mai cu osârdie lui Dumnezeu decât Cain fratele său. Dumnezeu, Care cearcă inimile și răunchii, privind din ceruri la inimile și jertfele deosebite ale primilor frați de pe lume, a căutat spre jertfa lui Abel; iar spre jertfa lui Cain n-a luat aminte.

Fiecare creștin să-și aducă aminte de jertfa lui Abel cea bună, care a fost primită de Dumnezeu.

Deci fiecare dintre noi să aducem din pârga roadelor noastre, din tot ce avem mai bun ca să fie bine-primate de Dumnezeu și să dobândim binecuvântarea și Împărăția Lui Cerească pe veșnicie. *Darurile omului față Dumnezeu sunt semne văzute ale dragostei sale, ca răspuns la iubirea și milostivirea Stăpânului său* (Levitic 25,23).

Așa să ne ajute Bunul Dumnezeu să putem aduce daruri bune la Sfânta Dumnezeiască Biserică a lui Hristos.

EVANGHELIA

DUMINICII RUSALIILOR (Ioan 7, 37-53)

E bucurie de nedescris în Bisericile ortodoxe astăzi. Bucuria Duhului Sfânt. S-a adevărit încă o dată că Hristos nu este mincinos și că se ține de promisiunile făcute (Ioan 14, 16).

Tot omul ce s-a curățit înainte de această zi și s-a pregătit a simțit cu siguranță reînnoirea Duhului în el. Preoții Bisericii lui Hristos se roagă în fiecare Sfântă Liturghie pentru aceasta, în singura rugăciune a slujbei adresată Fiului, astfel: *Doamne, Cel ce ai trimis pe Preasfântul Tău Duh, în ceasul al treilea, Apostolilor Tăi, pe Acela, Bunule, nu-L lua de la noi, ci ni-L înnoiește nouă, celor ce ne rugăm Ție; iar El drept este să Ți-și țină făgăduința.*

Evangelhia ce s-a citit astăzi ne arată cum trebuie să ne pregătim ca să fim vrednici să îl primim pe Duhul. Hristos era la sărbătoarea Corturilor, una din cele trei mari sărbători ale evreilor, unde erau mulți oameni adunați, pentru că așa au primit poruncă (Lev 23, 34-43) de la Domnul, șapte zile să locuiască în corturi, ca să știe poporul că El este cel care i-a scos din robia Egiptului și i-a păzit în pustie când locuiau în corturi, iar în a opta zi va fi adunare sfântă. Iudeii serbau această sărbătoare cu multă cinste mai ales că era în toamnă, după ce ei semănau cerealele. Astfel ei au făcut un ritual de *aducere a apei*, pe care o aduceau într-un vas de la scâldătoarea Siloam la templu, cu care preoții stropeau altarul, în timp ce cântăreții cântau cuvintele rostite de Isaia: *Veți scoate apa cu veselie din izvoarele mântuirii* (12, 3); toate acestea ca o jertfă bineplăcută lui Dumnezeu, pentru a primii la rândul lor ploi abundente pentru o recoltă bună a anului viitor.

La această sărbătoare vine Hristos și între acești oameni El *stă în picioare și strigă* (v. 37): *Dacă însetează cineva, să vină la Mine și să bea. Cel ce crede în Mine, precum a zis Scriptura: râuri de apă vie vor curge din pânțele lui.* (v. 37-38) Astfel Mântuitorul redescoperă adevăratul sens al acestei sărbători. Nu apa cea materială trebuia cerută, cum facem și noi de cele mai multe ori, ci *apa cea vie* ce este *Duhul Sfânt pe care aveau să-L primească cei ce cred în El.* (v. 39)

De ce credeți că Hristos a ales tocmai această sărbătoare a Corturilor pentru a le arăta ce trebuie să ceară cu adevărat? Pentru că era nevoie să le spună, la fel cum a făcut-o și Sf. Apostol Pavel evreilor (11, 13-16), că noi suntem străini și călători în această viață, care este trecătoare și timpul sfârșitului ei este aproape. Noi locuim pe acest pământ ca într-un cort (trupul) iar moartea este cea inevitabilă furtună care va strica acest cort, însă noi avem *zidire de la Dumnezeu, casă nefăcută de mână, veșnică, în ceruri... Iar Cel ce ne-a făcut spre aceasta este Dumnezeu, Care ne-a dat nouă arvuna Duhului.* (2 Cor 5, 1; 5)

Vedeți ce trebuie să cerem noi? Oare lucruri pieritoare, idoli ai lumii acesteia? Sau într-adevăr să lucrăm în Domnul ca pentru Domnul toate ca să putem cere Duhul Sfânt Ce este garanția dobândirii Împărăției Cerurilor. Vi se va părea ciudat dar această Împărăție a Cerului se poate trăi din această lume, și nu mă refer la cei ce își împlinesc toate plăcerile lumești, ci mă refer că cei ce cer și primesc Duhul Sfânt trăiesc în Împărăția Lui, unde Iisus Hristos este Împăratul oștirilor. Pentru că Împărăția lui Dumnezeu sălășluiește în inima fiecăruia, iar cel ce trăiește această Împărăție de aici s-a și întâlnit cu Împăratul în această lume, acela va fi moștenitor al celei de dincolo. **Pentru că cine va putea să recunoască pe cineva Dincolo dacă nu L-a întâlnit aici?**

Vă îndemn să cereți Duhul Sfânt și să căutați Împărăția Lui, iar pentru a-L primi curățați-vă trupurile și le faceți *pahare alese* în care Iisus Hristos să toarne Duhul, *apa cea vie*. Aceasta este curățirea inimii fără de care nimeni nu va vedea pe Dumnezeu. Trăiți Împărăția Duhului din această lume rămânând în Biserica strămoșească a lui Hristos unde El este prezent, și purtați-vă conștienți de această prezență reală a Lui atunci când vă apropiați de El, fie prin cuvântul Scripturii, fie prin rugăciune, sau prin Sfânta Împărtășanie.

**DATINI ȘI
TRADIȚII
POPULARE DE
RUSALII
LA ROMÂNI**

De sărbătoarea Rusaliilor aparțin o sumedenie de datini, credințe și rituri religioase populare, legate de pomenirea generală a morților din săptămâta precedentă (Sămbata morților sau Moșii de vară).

În tradiția populară, Rusaliile sunt niște ființe fantastice, malefice, asemănătoare ielelor, care umblă prin văzduh începând cu ziua de Strat de Rusalii (miercuri, a 25-a zi după Paști) și provoacă mult rău oamenilor: îi pocesc, îi schimonosesc și îi înnebunesc pe toți cei care nu le respectă zilele. De aceea, femeile nu lucrau nimic în toate miercurile care se derulau de la Stratul de Rusalii până la Duminica Mare. Pentru a apăra gospodăria de invazia acestor spirite, în sambata Rusaliilor oamenii obișnuiesc și astăzi, în virtutea tradiției, să arboreze la porți, în foișoare, pe ganguri sau la intrările în case, ramuri verzi de tei, plantă considerată a avea proprietăți apotropaice.

Moșii de vară, ținută în săptămâta Rusaliilor, sunt unul dintre cele mai importante momente ale cultului morților. Înainte se credea că sufletele morților, după ce au părăsit mormintele în Joia Mare și au zburat slobode timp de 50 de zile, se întorc în lumea subterană în săptămâta Rusaliilor. Pentru ca această reîntoarcere să se desfășoare fără incidente, oamenii săvârșeau rituri de înduplecare și de îmbunare a spiritelor morților: împodobeau gospodăriile și mormintele cu ramuri de tei și făceau pomeni fastuoase, practici ce s-au păstrat până astăzi.

De Rusalii se dau de pomană vase de lut, căni, străchini și vase de lemn (cofe, cofaiele), împodobite cu flori și umplute cu lapte, vin sau apă. În unele sate bucovinene Moșii de vară încep încă în dimineața sambetei de Rusalii, când pomenile amintite mai sus se trimit pe la casele vecinilor. Dar ritualul de pomenire are loc mai ales în cimitire, unde mormintele sunt curățate și împodobite din timp iar lumânările ard întreaga perioadă în care se desfășoară ceremonialul de pomenire. Împăcarea sufletelor morților și întoarcerea lor fără incidente în morminte depinde de bogăția ofrandelor (pomenilor) și de respectarea ritualului.

**Mărgăritare pentru
suflet...**

Povara păcatului

Alexandru Săplăcan

Povară grea mi-a fost păcatul
Căci n-am știut pe Domnul meu,
Umblam prin nopți ca și orbul
Crezând că-n lume sunt doar eu.

Iubeam prea mult deșertăciunea,
Cu poftă sufletu-mi hrăneam
Și nu știam ce este rugăciunea,
Doar idolilor mei mă închinam.

Cu milă Domnul a privit spre mine
Și mâna-I sfântă m-a atins,
M-a învățat să fac doar ce e bine,
Spre zorii de credință m-a trimis.

Privesc din când în când în urmă
Să văd de unde am plecat,
Sunt bucuros că Domnul m-a ales din turmă
Și știu că pentru toate m-a iertat.

Un post ș-o rugăciune
Aș vrea să fie viața mea acum,
Când Domnul e cu mine
Și sunt pe drumul bun.

*Pentru informații, anunțuri și sugestii ne puteți
contacta pe adresa:*

Redacția „Pelerinul”

Sibiu, cod 550200 str. Nicolae Teclu nr. 41, ap. 3

e-mail: revistapelerinul@yahoo.com

Telefon: 0762357203; 0728179693;

PELERINUL – este o revistă editată de Cercul
studenților „Acasă cu tinerii creștini” și se adresează tuturor
oamenilor credincioși, cu inimă bună.

Conținutul articolelor este realizat de:

Ovidiu Ciobotă, Raluca Ciobotă, Ionuț Nacu, Dan Nisipeanu,
Olimpia Burian, Mirela Stanciu

DIN ÎNVĂȚĂTURILE SFINȚILOR PĂRIȚI

NE VORBEȘTE PĂRINTELE CLEOPA

VORBIREA LUI DUMNEZEU CU NOI

Ia să-mi spuneți mie, unde erați acum 100 de ani? Dar peste 100 de ani, unde o să fiți? Ia spuneți-mi, unde?

Trupul merge în pământ, de unde a fost luat, dar sufletul unde merge? Ați auzit ce spune Mântuitorul în Evanghelie? **Voi nu știți de unde veniți și unde mergeți. Eu știu de unde vin. Vin de la Tatăl și merg la Tatăl.** Noi pe pământ suntem într-o trecere, într-o vizită foarte, foarte scurtă, mamă.

Vezi? A trăit Adam 930 de ani, și la moartea lui a venit Arhanghelul Mihail din cer, unul din cele șapte duhuri; și l-a întrebat, când se muncea cu moartea: "Adame, Adame, cum ți s-a părut viața?" "Așa, Doamne, cum aș intra pe o ușă și aș ieși pe cealaltă". După 930 de ani! Dar la noi ce-i viața? Nu auziți ce suntem noi? Și cine poate să ne spună nouă mai adevărat și mai sfânt și mai vrednic de încredere, ca Cel ce ne-a făcut? Auzi ce spune Duhul Sfânt, Care a zidit toate cele văzute și nevăzute: **Omul ca iarba, zilele lui ca floarea câmpului, așa vor înflori.**

Vezi o fetiță mică, o florică, un băiețel. A crescut mai mare, o floare mai mare. S-a căsătorit, începe a se veșteji încet, încet. Gata, apare un păr cărunt. Acesta este semn de plecare. Toamna vieții. când ți-a apărut părul cărunt îi gata, toamna vine. Vine moartea și plecăm la veșnicie! Dar cați mor înainte de a îmbătrâni? Dacă moartea ar veni să ne ia numai de la 80 de ani înainte, atunci poți zice: "Stai, măi, mai este de treabă!" Dar vezi că Mântuitorul ne-a înarmat cu o armă pentru toate veacurile, când a zis așa: **Privegheați și vă rugați, că nu știți ziua și ceasul întru care Fiul Omului va veni!** Nu știm când plecăm. Că altul pleacă copil, altul tânăr, altul mai bătrân. La unul se întâmplă moartea într-un accident, la altul dintr-un cutremur, sau vine un junghi peste noapte și gata. Numai Cel de Sus știe toate! De aceea totdeauna trebuie să fim pregătiți.

Hristos a spus: **Vremile și anii le-a pus Tatăl întru a Sa stăpânire.** Nimeni nu poate porunci să fie soare sau vânt sau ploaie sau furtună sau viscol. Tatăl! În mâna Lui sunt toate. Și la voia Lui. Vorbește cu noi.

Ați văzut ce spune Mântuitorul în Sfânta Evanghelie? Când predică Mântuitorul în Palestina, s-a prăbușit un turn în Siloam. Siloamul este un mic lac în marginea Ierusalimului. S-a prăbușit un turn mare și a omorât odată 18 oameni. Și ei i-au spus: "Uite, Doamne, ce s-a întâmplat!" Mântuitorul le-a zis: **Ce credeți voi? Aceia peste care a căzut turnul în Siloam, sunt cei mai păcătoși oameni din lume? Nu! Dar zic vouă: de nu vă veți pocăi, toți așa veți pieri.**

Pildă pentru noi. Au venit din Banat vreo trei familii. Au fost 30 de cutremure până acum în Banat. Se cutremură, se cutremură și stă; numai ce vezi la trei zile alt cutremur. Toate vorbesc cu noi. Toate. Că Dumnezeu așa vorbește cu noi. Este prea mare să vorbească altfel.

Arată că în mâna Lui sunt și cutremurele și toate. Nu zice în Psaltire? **Cel ce caută spre pământ, și-l face pe el de se cutremură. Cel ce se atinge de munți, și fumegă.**

Să vă păzească Preasfânta Treime și Maica Domnului pe toți și pe toți să vă ducă Bunul Dumnezeu la Rai! Pe voi, pe neamurile voastre, pe copilașii voștri. Și tare aș dori să ne întâlnim la Rai, dacă o fi mila Domnului!

Păziți-vă, mamă! Privegheați și vă rugați, că nu știm ziua nici ceasul! Ai văzut ce spune Duhul Sfânt despre om: **Omul deșertăciunii s-a asemănat, zilele lui ca umbra trec. Și în altă parte: Zilele mele ca umbra s-au plecat, și eu ca iarba m-am uscat. Că s-au stins ca fumul zilele mele. Și Apostolul Iacob zice: Ca un abur s-a stins viața mea.**

Dumnezeu ne-a dat viața, dar s-o întrebuițăm bine, ca de la viața asta să mergem la viața cea veșnică și să ne bucurăm în vecii vecilor. Nu, Doamne ferește, să ne luăm după deșertăciunile lumii acesteia și să cadă cineva în iad!

Dar ce vă spun, mamă? Nu vedeți că nu putem răbda o împunsătură de ac, o scânteie? Vai de mine și de mine. Dar acolo! Dacă ar fi chinurile pe o mie de ani. Dar nu, ci în veacul veacului. Să aveți mare frică de Dumnezeu. Să ne întrebăm totdeauna: "Oare ce vorbesc eu Îi place lui Dumnezeu? Oare ce vreau eu să fac acum, Îi place lui Dumnezeu? Oare ce gândesc eu acum Îi place lui Dumnezeu?"

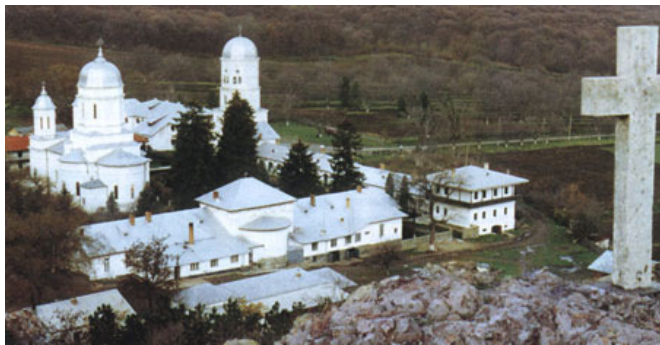
Conștiința îți spune: "Da" sau "Nu". Să fiți mărturisiți curat în fiecare post. În postul mare de două ori, la începutul postului și la sfârșit. Și în postul Crăciunului tot așa. Sfântul Ioan Gură de Aur auzi ce spune: "De este cu puțință, o creștine, în fiecare ceas să te spovedești". Pentru că în fiecare minut și în fiecare clipă greșim lui Dumnezeu.

Părintele Ilie Cleopa

LOCURI BINECUVÂNTATE...

Mănăstirea Cocoș

Mănăstirea Cocoș se află la 6 kilometri

distanță de comuna Niculițel și la aproximativ 35 de kilometri vest de orașul Tulcea. Mănăstirea este condusă de o obște de călugări, având drept hramuri Pogorârea Sfântului Duh (biserica mare) și Sfântul Ierarh Nicolae (paraclisul).

Mănăstirea este așezată într-un loc retras, la poalele unui deal învâluit în mireasma pădurilor de tei. Odată, demult, de pe acest deal s-a auzit într-o noapte cântecul unui cocoș sălbatic însoțit de o bătaie de toacă. Călugării spun că acest cântec se mai aude și astăzi, uneori.

Prima atestare documentară a unui așezământ religios în acest loc este din anul 1679, când aflăm despre existența unui schit de sihaștri, prădat de invaziile vremii.

Mănăstirea Cocoș există din 1833, ctitori fiind călugarii Visarion, Gherontie și Isaia din mănăstirea Neamț, care au trecut pe la Muntele Athos, înainte de a se opri aici.

Aceștia au cumpărat o bucată de pământ și au construit o mică biserică din nulele lipite cu pământ, fără turle și fără clopote, respectând legile musulmane de atunci.

Această biserică, cu reparații făcute în timp, a dăinuit până în 1910 când a fost demolată. Pe locul fostului Altar a fost așezată o troiță pentru aducere-aminte. Pentru că era nevoie de un locaș mai mare și mai trainic, părintele Visarion, devenit arhimandrit și stareț al mănăstirii, construiește în 1853 o nouă biserică din piatră și cărămidă, cu cheltuiala unui mocan ardelean înstărit care, călugărindu-se, a donat mănăstirii întregul său avut.

Prima biserică a avut hramul "Sfânta Treime".

La 1 septembrie 1911 se pune temeliala noii biserici. Lucrată de pietrari italieni după planurile

arhitectului bucureștean Toma Dobrescu, este terminată în 1913.

Odată cu începerea războiului în 1916, o mare parte din cei 86 călugări care existau în 1914 au pornit în bejenie împreună cu starețul, luând cu ei majoritatea obiectelor de valoare pe care la întoarcere nu le-au mai adus în totalitate.

Aici a funcționat o vreme o școală de cântăreți bisericești, iar în prezent este casa de odihnă a episcopiei.

Cutremurul din 1940 a avariat puternic biserica. Incendiul din 27 iulie 1946 a ars clopotnița, topind și clopotele. Lucrările de restaurare au început în 1954 și s-au terminat în 1956, în timpul păstoririi episcopului Chesarie Păunescu, fiind stareț protosinghelul Damaschin Duros. Sunt instalate în clopotniță două noi clopote de 500 kg și 375 kg.

În anul 1971, pe teritoriul comunei Niculițel, în apropierea mănăstirii, săpăturile arheologice au adus la lumină o criptă care adăpostea moaștele a patru sfinți mucenici, primele descoperite pe teritoriul țării noastre. Aceștia sunt creștini martiri din secolele III-IV. Inscriptiile în limba greacă din interiorul criptei atestă astăzi moaștele a patru martiri pentru Hristos: Zoticos, Attalos, Kamasios și Philippos. La doi ani de la descoperirea lor, Sinodul Bisericii Ortodoxe a decis ca moaștele celor patru să fie depuse în patru racle, la Mănăstirea Cocoș din apropiere.

La 17 ianuarie 1973 sunt aduse în mănăstire și așezate la loc de cinste în biserică, într-o frumoasă raclă, moaștele sfinților martiri Zotic, Atal, Camasie și Filip, ca o mărturie incontestabilă a credinței strămoșești. Prăznuirea acestor martiri se face în fiecare an la data de 4 iunie.

Mănăstirea are un muzeu cu icoane vechi și obiecte de artă religioasă adunate din parohiile județului Tulcea. Muzeul adăpostește și o colecție de carte veche, religioasă, în special românească.

Pagina micului creștin

Căința Păcătosului

La marginea unui râu, un țăran rău vroia cu orice chip să scape de câinele său, deși acesta era un animal bun și recunoscător. Luându-l în brațe, l-a aruncat în apă, crezând că animalul se va îneca și astfel va scăpa de el. Însă, bietul câine a înotat cu greu până la mal, după care s-a așezat cuminte la picioarele stăpânului său. Acesta, supărat că nu reușise, l-a împins înapoi în apă, dar câinele a ieșit iar.

De-a dreptul furios, țăranul a ridicat din nou animalul în brațe, dar vrând să-l arunce cât mai departe, a alunecat pe malul noroios și s-a prăvălit cu tot cu câine în apă. Neștiind să înoate, a început să țipe și să se zbată. Când să se ducă cu totul la fund, a simțit cum cineva îl apucă de gulerul hainei și îl trage încet spre mal. Scos din apă mai mult mort decât viu, ud tot și speriat, omul a înțeles că i-a scăpat viața tocmai câinele pe care încercase să îl omoare. Rușinea i-a cuprins sufletul. I-a mulțumit lui Dumnezeu că au scăpat amândoi cu viață, după care și-a mângâiat cu recunoștință câinele atât de credincios și au plecat împreună spre sat. În sinea sa, omul a jurat să nu mai dorească niciodată răul vreunui suflet.

“Faptele săvârșite de oameni sunt de trei feluri: conform firii, mai prejos de fire și mai presus de fire.

Firească este pacea, împotriva firii este dușmănia și mai presus de fire, sunt iertarea și binele dezinteresat.”

Sfântul Atanasie cel Mare

ANUNȚ

Înscrierile pentru excursie se fac la familia Ovidiu și Raluca Ciobotă.

Prețul este de 200 lei/participant (3 nopți cazare, transport, masă).

Îi rugăm pe toți oamenii cu inimă bună care ne pot sprijini pentru realizarea acestei excursii, să facă donații. Donațiile se pot face în fiecare Duminică în curtea Sfintei Bisercii de la Moșuni.

Bunul Dumnezeu să vă răsplătească pentru gândul bun și bănuțul dăruit!

EXCURSIE!

08-11 iulie 2009

Ziua I-a 08 iulie 2009	Ora 7,30 Plecare din Moșuni
	Vizitarea Grădinii Botanice din Cluj Napoca
	Vizitarea orașului Sighetul Marmăției
	Vizitarea cimitirului vesel de la Săpânța
Ziua a II-a 09 iulie 2009	Cazare la Liceul Pedagogic din Sighetul Marmăției
	Ora 8,30 Plecare din Sighetul Marmăției
	Pelerinaj la Mănăstirea Bârsana
	Vizitarea comunei Ciocănești, Suceava
Ziua a III-a 10 iulie 2009	Vizitarea orașului Vatra Dornei
	Cazare la Pensiunea Pop din Vatra Dornei
	Ora 8,30 Plecare din Vatra Dornei
	Vizitarea localității Humulești
Ziua a IV-a 11 iulie 2009	Pelerinaj la Mănăstirea Petru Vodă
	Pelerinaj Mănăstirea Bistrița
	Cazare la Mănăstirea Secu
	Pelerinaj la Mănăstirea Sihăstria
	Pelerinaj la Schitul Sihla
	Pelerinaj la Mănăstirea Văratec
	Pelerinaj la Mănăstirea Agapia
	Întoarcerea la Moșuni

**AJUTATI-I PE COPII SĂ MEARGĂ
GRATUIT IN EXCURSIE!**

Fiecare leu dăruit contează !